

Imet, delavec in obrtnik
moj budo srednj voditi!

Imetja vsake vrste.
Baročina:
na celo leto Din 30—
na pol leta „15—
na inozemstvo
na celo leto Din 30—
Inozemstvo po tarifu. — Pla-
manim vprašanjem moj
se priloži znamko za od-
govor. — Ne frankirani
pisma se ne sprejemajo.

Vsakdo uživa vse sadove
svojega dela in marljivosti!

Rokopis se ne vra-
čajo. — Plača in toži
se v Ljubljani. — Ured-
ništvo in uprava je v
Ljubljani v Kolodvorski
ulici št. 7. — Telefon
inter. št. 506. — Račun
pri poš. čekovnem za-
vodu št. 11.546.

Kmetijski list

Glasi „Zveze slovenskega kmetijskega ljudstva“.

Konec ene laži.

Finančni minister g. Stojadinović je nedavno izšel v finančnem odboru našega parlamenta zelo značilne besede, ko je bil govor o davčni praksi v Sloveniji. Rekel je namreč, da je današnje navijanje davkov v Sloveniji in postopek g. finančnega delegata dr. Savnika opravičeno. Zakaj? Zato, pravi finančni minister, ker je Slovenija bogata dežela, ki je kar natrpna tovarna in bank. Kdor pa ima, ta naj tudi plača.

Ministrova nevednost.

»Kakšen mož — taka beseda!« pravi naš narodni pregovor. Zgoraj navedene ministrove besede dokazujejo le, da naš finančni minister prave Slovenije prav nič ne pozna. Zato mu teh besed ne jemljemo niti za zlo, ker so bile izrečene iz nevednosti. Vprašali pa se moramo vendarle, odkod ima g. minister Stojadinović svoje fiksne misli, da smo Slovenci, da je naša dežela tako zelo bogata, da se po njej mleko in med kar cedita.

Velika laž in samoprevara.

Če listamo po knjigah naših pesnikov in pisateljev, naših narodno-gospodarskih piscev, po naših mesečnih tedenskih in dnevnih listih, pogostoma naletnimo na trditve, da je kranjska dežela lepa, štajerska pa lepa in bogata. Torej je današnja Slovenija lepa in bogata. To laž, ki ima svoj izvor v naši znani bahavosti, so privlekli iz naše literature naši dnevniki in politiki in so jo prežvekovali po političnih sestankih in shodih, a končno tudi v parlamentu. Pred vojno v dunajskem parlamentu, po vojni pa v dunajski skupščini. Toda predvojni gospodje na Dunaju so poznali slovensko bahavost — kranjski bahači so znani po vsej srednji Evropi! —, in tudi naše gospodarske prilike prav do danes. In če so na Dunaju slovenski politiki vse tako bahali, so dunajski gospodje vseeno zapisali v svoje blaginjske knjige, da so slovenske dežele — pasivne. To se pravi, da je imela celokupna avstrijska država ž njimi več izgub, kakor pa je mogla iz njih izbiti denarja in blaga.

To našo lažljivo bahavost o »lepoti in bogatosti« — so vse slovenske stranke brez izjeme po vojni prenesle v Beograd. Tam so to kaj radi slišali in vzeli vse za čisto zlato. Če ste tako silno lepi, fejni in bogati, pa — plačajte, so rekli končno. Da je v tem pogledu vodilna slovensko uradništvo iz same osebne uslužnosti, službene ponižnosti in poštvalnosti na račun drugih, molče pritrdilo beograjskemu naziranj, ki smo ga s svojo bahavostjo in politično neumnostjo sami ustvarili, — se razume samo od sebe.

»Ah, kako divno in krasno!«

Pa so prišli različni gospodje in tudi lepe gospe vsako leto iz Beograda v Slovenijo na počitnice. Naselili so se na Bledu, v Dobrni, Rimskih toplicah, Rogaske Slatini itd. in so rekli: »Ah, to je krasno!« Z avtomobili so se vozili po belih nekdanjih »cesarskih cestah med lipami in romantično ležajočimi vasicami in trgi in so vzklkali: »Ah, kako divno!« In so videli nekaj tovarniških dimnikov in veliko bančnih napisov in reklam, pa so odpirali oči: »Ah, kako bogastvo!« Pa so pristopili naši bankirji, naši fabrikantje, naši zavistniki in masčevalni politiki, naši časopisni tintomazci in so rekli: »Kaj ni lepo pri nas in vsega v obilici? O, mi imamo! Če kaj rabite, kar vzemite, saj smo si bratje!« In so prihajali finančni ministri in tudi drugi ministri iz Slovenije zopet v Beograd in so se ob prvi priliki suše v državnih blaginjah spomnili na to, kar so pri nas brali, slišali in videli. In so pošiljali telegrame v Ljubljano: »Braće, šalijte pare!« Vodilni slovenski uradniki, ki so se po letu 1918 preselili z Dunaja v Ljubljano, kjer seve niso mogli izgubiti iz svojih utrjenih kosti strahu, ki so jim ga injici-

rali na cesarskem Dunaju dolga leta, so molče ubogali, niso imeli poguma povedati: Kako je pravzaprav s to našo lažjo o naši »lepoti in bogastvu«.

Lepota pa še ni bogastvo!

Če so naše Alpe lepe, naša jezera divna, naše rečice ljubke, naši hrički okrašeni s cerkvicami iz srednjega veka, — to še vedno ni bogatija. Veliki naravni zakladi naše zemlje, n. pr. premog, niso naša last, ampak last tujega, večinoma nemškega, francoskega in laškega kapitala. Naš je samo rudar, ki služi za delo v jami največ 30 do 40 Din dnevno. Gozdovi? Kaj so naši? Od njih živé in imajo premoženje nemški fevdalci: Auersperg, Schönburg-Waldenburg, Windischgrätz itd. Naši so le tisti ubogi gozdni delavci, ki za borno dnevno mezdo podirajo v teh gozdovih drevesa, tešajo trame, žagajo doske.

Kaj je torej naše? Kmetije! Kakšne pa so naše kmetije? Malo polja, na tenki, peščeni, malo rodovitni zemlji; nekaj košenic; kakšen zanikarn pašnik; nekaj vinskih goric, kjer jedo ljudje še prekuhan odpadke iz vinske »preše« — a povsod polovico preveč ljudi! To je prava, to je resnična Slovenija! Te Slovenije pa seve finančni minister ne pozna, ker se je ne vidi ne iz železniškega vagona, ne iz drvečega avtomobila!

Davčni vijak in ml.

Kadar govorimo o pretirani davčni praksi v Sloveniji, o neznosnem davčnem pritisku pri nas, takrat mislimo na to pravo, to resnično, to lepo, toda silno siromašno Slovenijo. Verjemite, da ne branimo Auerspergov, Windischgrätzov, Schönburg-Waldenburgov, teh ponosnih in res bogatih preostankov nekdanjih graščinskih mogotcev in valptov. Ne branimo niti velekapitalistov, ki izkoriščajo naše naravne zemeljske zaklade ali pa delovno moč našega sproletariziranega kmečkega ljudstva, zaslužijo prav veliko. Ne branimo davčnemu vijaku, ako se loteva n. pr. Trboveljske premogokopne družbe, celjske cinkarne, vevških papirnic, litijske predilnice, plavžarije v Storah, številnih opekarn, ki so prejšnja leta res lepo zaslužile, ko so prodajale kos opeke po 3 jk, mežiške Central European Limited, tržiške Gassnerje in Glanzmane, mariborskega Wilhelm Freunda, jese-niške Kranjske industrijske družbe, »jugoslovenski« pivovarniški kartel, mariborske splošne stavbne družbe, različnih bank in bankirjev in sijajno plačanih upravnih svetovalcev teh in drugih veleobratov, podjetij, koncer-nov itd.

Ne, s temi naj se financa ruje na vse mile viže, kakor vé in zna in hoče. To ni naša briga!

Koga mi branimo?

Mi branimo pred prehudo nabrušeno davčno sekuro našega kmeta, ki je mozeg in srce tiste prave, resnične Slovenije, ki je po naravi božji sicer res lepa, toda silno siromašna. Tega kmetiča branimo, ki s svojo ženo in številnimi otroci na svoji majhni in malorodoviti domačiji dela od zore do mraka, od zime do zime, od poletja do poletja, pa ne more kljub vsej pridnosti iz dolgov, ki kljub vsemu težkemu delu ne more obteči in zadostno obuti svoje razcapane dece. Branimo tega malega obrtnika, ki se muči od zore do mraka v svoji delavnici, kjer izdeluje kolesa, kuje konje, zida in pokriva hišice, stroji kožo ranjke kmetovje kravice, ki šiva obleko, popravlja čevlje sovaščanom, prodaja čaj in kavo babam v vasi. Mi branimo končno našega delavca, ki je zadovoljen in srečen, ako zasluži dnevno vsaj za močnik in za kakšno krpco svojim bledim otročičem.

Puntamo se, ako država tem ljudem predpisuje previsoke davke in jih — ker pri najboljši volji ne morejo plačati! — rubi ter postavlja na

javno dražbo krave, kmečke vozove, orodje, obleko in celo ničvredne stenske tablice z domačim svetnikom-patronom na njih.

Če pravi finančni minister Stojadinović, da je to potrebno, potem se ne bomo dalje z njim prepirali. Tu bi nam odrekla pamet.

Doll s staro lažjo!

Vsa ta prava, resnična naša Slovenija pa se mora iz tega naučiti, da tista naša bahaška lastnost ni samo smešna, ampak tudi škodljiva. Zato proč z njo! Otrresimo se te laži in po-

vejmo vsakemu brez sramu in brez obotavljanja, da smo revno ljudstvo, da je naša dežela morda sicer res lepa, da pa je še veliko lepših na svetu. Povejmo, da so lepe naše Alpe nerodovite, čeprav je krasen razgled z njih; da imamo zelo malo rodovitne ravnice, a preveč ljudi in dece; da imamo več železcev kot zrnja, skratka, da smo reveži in da je v našem grbu narisana bajta, njena številna deca in berač na cerkvenem pragu.

Ako bomo povedali to resnico, nas ne bo nihče več zmerjal z bogatini in nam podtikal bogastva, ki ga ni!

Kaj je klerikalizem?

(Dopis.)

Dne 16. oktobra t. l. je izšel v »Slovenec« pod naslovom »Škofovo pismo« članek, ki bo dolgo časa predmet razpravam v slovenskem časopisju.

Uredniki »Slovenca« so sicer dne 5. septembra t. l. podali drugačen članek, ki je temu popolnoma nasproten, toda isti uredniki, ki so duhovni, so morali tudi ta članek sprejeti v list, drugače jih zadene disciplina škofa, ki je obenem gospodar tiskarne. Kaže pa članek jasno, kaj je klerikalizem.

»Škof je storil le (ko je zagrozil nekemu župniku) kar mu nalaga njegova sveta dolžnost«, pravi člankar.

Ali je res škofova sveta dolžnost dati take ukaze duhovnom, da naj ga ubogajo vsi duhovni kot politika? Je-li mar v političnih zadevah škof nezmotljiv? Politika in kupčija z denarjem je tisto, kar spada pod »kraljestvo tega sveta«.

»Ali naj škof mirno gleda, če skuša kdorkoli razdvojiti duhovščino, ali jo celo trgati od njega?«

Če kdo razdvaja duhovščino v verskih zadevah in jo hoče trgati od škofa, tega seveda škof ne more in ne sme mirno gledati. Ko bi bil škof v političnih zadevah nezmotljiv ali vsaj toliko prebrisan, da bi njegova politična umnost presegala modrost drugih ljudi, bi se tudi spodobilo, da se noben duhoven ne odtrga od škofa kot voditelja vse politike. Ali ljubljanski škof nima niti časa, niti zmožnosti, da bi vodil politiko. V resnici nam kažejo dejstva, da je škof v politiki nespreten. Danes je za Avstrijo, jutri prvi Jugosloven in s Korošcem vred centralist. Danes z odprto glasovnico gre volit komuniste, jutri pohvali zvezo svoje stranke z antipopom Radićem in po-jutrišnjem pohvali Korošca, ki se gre klanjat v Zagreb pozabljeni »Pucki stranki«. Isti čas pa škof grozi s cerkvenimi kaznimi duhovnom, ki ne ho-dijo za njim!

Prav smešen je tedaj naslednji stavek v »Slovenec«: »Vsa duhovščina je po cerkvenem pravu dolžna v edinstvi in odvisnosti od svojega škofa delovati med verniki.« V cerkvenem pravu o politični odvisnosti duhovnov od škofa ne najdemo nobene besedice. Zato je tudi na glavo postavljen nastopni stavek »Slovenec«, ki se glasi: »Prav posebno velja to še za župnike, ki morajo vršiti svojo službo le pod škofovo avtoriteto (canon 451).«

V omenjenem kanonu je pa jasno rečeno, da to velja za župnike pri izvrševanju »duhovnega pastirstva«. — »Slovenec« jurist je ti dve besedi pozrl. Ker je pisec jedro izstopil, zato se prav bedasto glasita nastopna dva njegova stavka, namreč: »Brez te avtoritete sploh nimajo (župniki) nobene verske oblasti nad ljudstvom. Noben škof na svetu ne bo pripustil, tudi ne sme pripustiti, da bi duhovščina brez njegove avtoritete ali celo proti njej skušala delovati.« Duhovniki po svetu so pri raznih strankah, posebno na Hrvaškem, zato je »Slovenec« trditel prazna bajka.

V gospodarskih zavodih in zadrugah pa duhovnik brez dovoljenja škofovega ne sme sodelovati, če imovina pripada lajkom. (Canon 339. § 3.)

V navedenem kanonu je rečeno, da naj se duhovni ne ukvarjajo s stvarmi, ki so duhovskemu stanu tuje. Med drugim je omenjeno sodelovanje pri vodstvu gospodarskih zavodov in pri

upravi imetja, o kateri je treba polagati račune. Gre se pa pri nas zdaj zlasti za Gospodarsko zvezo in Zadružno zvezo in na drugi strani za delovanje pri novi Revizijski zvezi. Ali ima škof pravico prepovedati sodelovanje? Seveda ima pod gotovimi pogoji to pravico. Ali če se pomisli, da bi lahko prvi dve zadrugi prinesli polom in da je bila zadnja, ki je tudi katoliška, osnovana zato, da se rešijo druge zadruge nesreče, tedaj bi škof zlorabljal svojo avtoriteto, ako bi s svojo škofovsko oblastjo ščitil tiste, ki so pozrli iz narodovih žuljev izsesane milijone, proklinjal pa tiste in jim pod kaznijo prepovedal delovanje, ki hočejo blagor ljudstva rešiti.

Resnica je, da bi moral škof prepovedati sodelovanje v zadržno-gospodarskih organizacijah, ako se prepriča, da je pri njih vsled nezmožnosti vodstva ali goljufivosti njegovih članov prišlo ljudsko premoženje v nevarnost, ker pri tem res lahko trpi vera. Škof je upravičen in dolžan najprej razsoditi, kje je nevarnost za duševno in gmočno blagostanje ljudstva. Podlaga za to razsodbo je vesti, ne pa priporočilo strankarjev, ki bi radi še naprej izsesavali ljudstvo.

Vsak jurist vsaj v tretjem semestru mora te določbe cerkvenega zakonika poznati, pravi »Slovenec« jurist. Da, poznati mora, toda le določbe od papeža Benedikta izdanega kodeksa, ki ne govori nič o politiki, ni pa treba nobenemu juristu tretjega letnika poznati potvorenega kodeksa, kakršnega navaja v »Slovenec« gospod R., ker prav tako potvarjanje spada pod strogo cerkveno kazen (can. 2334).

Škofovo pismo.

Pretekli teden so objavili listi sledeče pismo, ki ga je pisal ljubljanski škof dr. A. B. Jeglič nekaterim duhovnikom svoje škofije:

V Ljubljani, 18. sept. 1925.

Gospod župnik!

Silno me v srce peče, da ste Vi dolžno zvezo s svojim škofom že davno pretrgali in ste še vedno v struji, ki nasprotuje premišljeni želji škofovi in sinodalnim navodilom. Sedaj nasprotniki krščanstva nameravajo, kako bi še bolj razcepili duhovnike in jih odtrgali od škofa in kako bi škodovali gospodarskim zavodom SLS, ki je edina stranka, stoječa na verskih načelih. Ne znam točno, koliko Vi sodelujete. Ako pa sodelujete, Vam sub oboedientia canonica vse to odločno prepovem. Upam, da me boste razumeli in da se boste po moji prepovedi ravnali. — Z Bogom!

Anton Bonaventura, škof.

Prvo, kar vsakega bralca tega pisma naravnost osupne, je ton, v katerem je pismo pisano. Toda to je privatna stvar piščeve. Nas zanima bolj vsebina pisma.

SLS nasprotujemo iz političnih in ne iz verskih razlogov.

Na prvi pogled je jasno, da pismo ni verskega, ampak političnega značaja. Ljubljanski škof kot vrhovni

Tedenski koledar.

Dnevi:

- 25. oktober: nedelja: Krizostom.
- 26. oktober: ponedeljek: Amand.
- 27. oktober: torek: Frumencij.
- 28. oktober: sredo: Simon in Juda.
- 29. oktober: četrtek: Narcis.
- 30. oktober: petek: Klavdij.
- 31. oktober: sobota: Volbenk.

Sejmi:

- 25. oktober: Lemberg.
- 26. oktober: Videm, Prem, Sv. Križ, Rakitna.
- 27. oktober: Na veseli gori pri Sv. Rupertu.
- 28. oktober: Lož, Mokronog, Radovljica, Skarčuna, Žužemberk, Ček-njica, St. Jurij ob južni železnici, Gornji grad.
- 30. oktober: Zalog.

Iz drugega dela članka se vidi, kako prav je imel pokojni dr. Šusteršič, ki je sedanje politike SLS imenoval klerikalce. Da mora biti vse politiziranje v SLS in zlasti pri duhovščini odvisno od škofa, člankar teko-le dokazuje: Duhovniki in sploh verniki so v vseh rečeh popolnoma odvisni od škofa. Papež Pij X. je sicer leta 1906, pisal nemškemu katolikom, da jim pušča zelo široko in neokrnjeno svobodo v tem, kar se vere ne tiče. »Slovenec« pisec pa to od papeža dovoljeno svobodo glede duhovnov tako-le okrne: Če kak duhoven škofa ne uboga (tudi v politiki) ruši edinstvo med duhovščino in škofom. Škof mu po cerkvenem pravu sme prepovedati vsako delovanje. Ta prepoved spada pod cerkveno disciplino duhovščine. Noben duhoven nima pravice določevati, kakšno delovanje se tiče vere, in kakšno se ne tiče, ampak samo škof. On je, tedaj postavljen kot škof na čelo duhovščini svoje škofije, da nadzoruje, vodi in v potrebi korigira njeno delovanje in to z vsemi disciplinarnimi in kazenskimi sredstvi. Tako uči člankar R. Kristus je učil drugače (Luka XII., 14).

Sedem duhovnov je poslancev v Beogradu. Ali so to svobodni ljudje, sploh ljudje? Pokorni morajo biti škofu, kakor kužki, drugače jih zadene disciplina. —

To je klerikalizem!

dušni pastir svoje škofije svojim duhovnikom, katere je s svojim pismom počastil, ne očita niti z besedico, da uče krive verske nauke ali da nemoralno in pohujšljivo živijo ali kaj podobnega. Edino, kar škof prizadejim gospodom zameri, je to, da niso politični priganjači SLS.

Če bi bilo škofovo pismo le verske vsebine, bi mi o celi zadevi ne zgubili niti besedice. Versko avtoriteto ljubljanskega škofa priznavamo. Ker pa se je škof Jeglič v svojim pismom zelo daleč spustil na politično polje, se čutimo dolžni, da mu z vsem spoštovanjem pred njegovim visokim dostojanstvom odgovarjamo.

Kolikor mi poznamo katekizem, ni zapisanih nikjer niti med šestimi resnicami, niti v deset božjih, niti v pet cerkvenih zapovedih, da mora slovenski katoličan biti pristaš politične Slov. ljudske stranke, ali pa da mora pri volitvah oddati svoj glas za g. dr. Korošca! Tudi med glavnimi grehi in med grehi zoper Sv. Duha ni nikjer rečeno, da ga zagreši, kdor ne priznava politične komande današnjih voditeljev SLS! Zato nam je nerazumljivo, kako more škof zahtevati od svojih podrejenih mu duhovnikov ali pa vernikov sploh, da smejo stati politično samo tam, kjer stoji dr. Korošec. To gre predaleč!

Mi smo že v eni zadnjih številkih omenili, da je bil angleški katoliški minister v socialistični vladi Macdonaldovi, pa ga papež ni preklel. Tudi

v Ameriki in sploh po vsem svetu katolikom nihče ne ukazuje, kako naj se politično orientirajo. V Italiji, ki jo lahko prvovrni poglavar katoliške cerkve prav od blizu opazuje, pripadajo katoličani deloma fašistovski, deloma ljudski stranki, brez vsake škode in brez opominov od zgoraj! Zakaj bi ravno v Sloveniji moral vsak človek politično capljati za dr. Korošcem, čeprav vidi, da vodijo Koroščevo politična pota v pogubo?

Mogoče bo kdo odgovoril, da je to potrebno zato, ker je SLS edina stranka — kar naglašajo tudi škof v svojem pismu —, ki stoji na katoliških načelih. Naj nam Presvetli ne zameri, da se v tej točki z njim nikakor ne strinjamo. Nam in vseh Slovencev je dobro znano, da pripadajo politično Slov. ljudski stranki ljudje, ki imajo za katoličanstvo in za verske stvari nekoliko malo zanimanja, vemo pa tudi, da je v Sloveniji jako mnogo versko zelo odločnih katoličanov, ki pa politiko SLS obsojajo! Ali so ti katoličani zaradi tega obsojeni na večno pogubljenje? Tega si gotovo tudi škof sam ne bo upal trditi!

Iz besed, da je SLS edina stranka, ki stoji na katoliških načelih, bi se dalo tudi sklepati, da so vse druge politične stranke v Sloveniji izrazito protikatoliške! Naj blagovoli Presvetli milostno vzeti na znanje, da mi za svojo stran ta čitek z vkladnostjo, pa tudi odločnostjo zavračamo. Mi nismo verski nasprotniki SLS, tudi nismo verski nasprotniki dr. Korošca, ampak smo politični nasprotniki, ker smatramo politiko dr. Korošca in SLS za škodljivo in pogubno za slovenski narod.

Vero g. dr. Korošca, ki je tudi naša, spoštujemo; o njegovi politiki, ki jo dela doma in v Beogradu, pa pri najboljši volji ne moremo ziniti niti ene same dobre besede!

Tudi domneva, da hočejo »nasprotniki« katoliško duhovščino oddvojiti od njega škofa, ne drži. V verskem oziru katoliške duhovščine pri nas od škofa nihče ne odvaža, kolikor je nam znano. Če pa znaten del katoliške duhovščine ne odobrava politike dr. Korošca, tega niso krivi »nasprotniki«, ampak on sam! Naj nastopa v politiki kot politik in ne kot nespreten mazač, pa bodo vsi šli za njim!

Gospodarstvo in verska zadeva.

Očividno predaleč gre pismo glede gospodarskih zavodov SLS. Gospodarstvo je zadeva, ki nima z vero prav nič opraviti. Gospodarstvo ni verska in ni božja, ampak je človeška ustanova. Gospodarstvo je ali dobro ali slabo. Dobro je, če prospera in procvita in kaj nese, slabo pa je, če nič ne nese ali pa celo propada. Kakšno je gospodarstvo pri gospodarskih zavodih SLS, o tem se za enkrat nečemo spuščati v podrobnosti, mislimo pa, da ne izdajemo nobene tajnosti, če ga ne smatramo za najbolj-

šega. To, kar je znano, bi lahko bilo znano tudi v škofiji palači v Ljubljani. Če pa vemo, da gospodarstvo pri gospodarskih institucijah SLS ni najboljši in ni tako, kakor bi moralo biti, bi bil od naše strani neodpustljiv greh, če ne bi pravočasno javnosti na to opozorili! Slovenski kmetje ne hranijo denarja zato, da bi podpirali skrahirano politiko dr. Korošca, ampak zato, da dvignejo svoje blaginje, da pomorejo svojim otrokom in da imajo na stare dni kaj za pod zob! Če bi bili voditelji gospodarskih zavodov SLS pravi možje, bi svoje napake pravočasno priznali, da bi se zadeva rešila na lep in pameten način. Če pa v svoji nepopustljivi trmoglavosti nečesto priznati svojih napak, potem je sveta dolžnost drugih pametnejših ljudi, da poskušajo pravočasno grozečo nesrečo odvrniti od ljudi in tega se vendar nikomur ne more šteti v greh!

Tudi principijelna stran te zadeve je silno važna. Če škof lahko zapoveduje svojim duhovnikom, naj podpirajo gotove gospodarske zavode, ni daleč do tega, da vlegne kaj podobnega zapovedati tudi vsem vernikom! Smo pa mnenja, da si tudi najbolj učen in v bogoslovnih vedah tudi najbolj podkovan škof ne bo upal trditi, da bi moglo temeljito poznavanje verskih resnic že nadomestiti bankirsko prakso! To so posvetne stvari, v katere naj se verski dostojanstveniki raje ne vmešavajo. Če pa se vmešavajo in potegnejo tudi druge ljudi za seboj, morajo nositi seveda tudi vse posledice in vso odgovornost, ki je pri njih dvakrat težka: slab posvetni bankir odgovarja le za izgubo denarja, slab duhovniški bankir pa tudi za svojo in svoje vere avtoriteto! Duhovniki, ki to spoznajo in razumejo, pa prav zares ne zaslužijo graje.

Na zunan pa potrjuje škofovo pismo dvoje. Potrjuje, da je res nekaj duhovnikov, ki so tako pametni, da ponesečene politike današnjih voditeljev SLS ne odobravajo, vsled česar tudi moč današnje SLS ni več tista, kakor je bila nekdanj. Potrjuje pa tudi, da se današnji voditelji SLS zavajajo, da jim ljudstvo neče več slediti iz notranjega prepričanja, in zato so se začeli posluževati zunanega pritiska.

S tem pa je padla današnja SLS na stališče slovenskih samostojnih demokratov, ki so opirali in še opirajo svojo moč samo na grožnje z lakoto! Taka politika pa je višek nemorale in nam bi bilo od srca žal, če bi se ta princip trajno uveljavil tudi v krogih, ki so v prvi vrsti poklicani oznanjati ljubezen.

O. S.

Kupujte vse Vaše zimske potrebščine za ženske in moške obleke pri stari domači trgovini.

Ljubljana **Pri Česniku** Lingerjeva ul.

Tam boste dobro in pošteno postreženi.

LISTEK.

Joško Sottler:

Prehodno v Hrvatski in Slavoniji.

(Potopisna črtica.)

(Konec.)

Lukač leži ob progi Virovitica—Barč ter je zadnja železniška postaja na naših državnih tleh. Je velika vas samonemške naselbine ter leži neposredno na desnem bregu Drave. Tu sem pozdravil po 11 letnem razstanku starega, čislana druga iz skupnega vojaškega službovanja, g. K., njegovo dražestno soprogo ter šestletnega sinčka. In zopet sta se našla dva stara, pred 13 leti nad vse vneta esperantista! V frazah, kot »kiel vi fartas, jam de longe, longe mi ne vidis vin« itd. sva si obujala poleg drugih tudi to stvarne reminiscence iz časov, ko sva nosila »cesarske suknjice« in živela ob »pimsu«.

Prijatelj K., stara, gostoljubna hrvaška korenina, me je zadržal tri dni v Lukaču. »Da se pozdraviš, odpočije, naučiješ podražnega zraka (in drugih dobrot!) ter spoznaš ljudi in kraj«, je rekel. Ostal sem in dobro se mi je godilo, da tudi ozdravel sem kolikor-toliko. Dne 10. septembra sva napravila z gostiteljem izlet v bogato Virovitico, si ogledala mesto, bila na svinjskem sejmu, naslednjega dne sem obiskal ekonomu M., tudi znanca iz vojaških let, si ogledal lukačko mlekarstvo, neko večjo tkalnico itd.

Par refleksov! Ljudje iz Lukača, čeravno nemške narodnosti, razumejo in govorijo vsi hrvaški. Med seboj se poslužujejo seve nemščine. So, enako

kakor Hrvati iz obmejnih vasi, dobri državljani in nikomur ne pade na um, da bi škilil čez mejo. Pač razlika med njimi in poedinimi nezavedneži ob naši severni meji! Da treba razmere v državi zboljšati, priznavajo, hočejo pa k temu tudi sami doprinesiti svoj obolus. In tako je prav!

Cene svinj in v Slavoniji so, pravijo, v zadnjem času znatno poskočile. Dogon je znaten, kupecv ne manjka. Mlada, okoli 5 mesecev stara slavonska svinja stane — bolj ali manj rejena — od 500 do 700 dinarjev.

Trgi slavonskih mest so tudi sicer obloženi z vsem potrebnim. Kupček (6—7 kom.) breskev stane 1 dinar, 1 glava zelja 1.50 Din, mlada piška 25 do 35 Din. Slive so bogato obrodile; peče se rakija kar na debelo.

Zanimala me je mlekarstva v Lukaču. Nje vodi je mariborski rojak, g. A. Mleko plačuje po 1.50 Din za liter, postavljeno v Lukač. Uporablja se v celoti za izdelavo sira, ki se prodaja po 25 do 27 Din kg. Mleko — zvečine od goveda simodolske pasme — vsebuje povprečno 4% toščice.

Neka hrvaška posestnica z bolj razvito domačo tkalsko obrtjo mi je razkazala svoje podjetje. Tke tkanino od navadne do najfinejše kakovosti. Tkalna priprava izdeluje 52 cm široko platno. V tehničnem oziru razlikujejo pri tkanini te-le izraze:

1. vodoravne niti: osnova;
2. navpične (prečne) niti: povudka;
3. dekorativne niti: pismo ali model (model rabijo samo bratje pravoslavne vere).

1 m finejše 52 cm široke tkanine stane 25 Din, 1 m navadne od 10 do 12 Din.

Naj omenim mimogrede še nekaj o vrednosti zemljišč! Kot mi je pravil

Razne politične vesti.

Izjava. G. E. Stoklas, trgovec pri Sv. Andražu v Leskovcu, je objavil v 240. šte. »Jutra« z dne 16. t. m. »Javno vprašanje in pojasnilo« glede nekega komunikeja medstrankarskega sosveta v Mariboru. Dotični komunikej je bil predmet razgovora v predsedništvu ZSKL in se je zadeva pravilno uredila brez sodelovanja naših načelnih nasprotnikov. Ugotavljamo pa, da g. E. Stoklas ni pooblaščen podajati kakršnihkoli izjav v imenu SKS, to je njenih zaupnikov, poslancev in načelstva. K svojim prejšnjim kršitvam strankine discipline, je dodal sedaj še to, da je s svojimi osebnimi bolečnicami postal sotrudnik »Jutra«, glasila stranke, ki je načelna in najbolj nepomirljiva nasprotnica našega socialnega kmečko-delavskega pokreta. S tem se je obsodil sam in bodo naši zaupniki dobili priliko izreči o tem njegovem dejanju svojo sodbo. — V Ljubljani, dne 19. oktobra 1925. — Načelstvo SRS.

Spomini na boljše čase prihajajo gosp. dr. Žerjavu živo pred oči, zato se je zagledal v premoženje Kmetijske družbe. Šume in rude so ušle, no, in sedaj bi ne bilo napačno, če bi se mogla dobiti vsaj »grajzlarija« Kmetijske družbe! Kaj hočemo! Je stvar čisto naravna, da vsako živo bitje zvija srce pretresujoči krči, predno izdihne. Stekel pes grize in kolje, da si zobe polomi, predno ga je konec. Zakolji prašiča, pa predno bo po njegovem življenju, vpije in kriči, da kar skozi ušesa leti, vendar pa ne reši ne psa, če grize, ne prašiča, če kriči, zapisana sta smrti in pogineta. Mislim, da Žerjavu ne bo prav nič pomagalo, če se po svojih glasilih še tako glasno oglašča. Člani Kmetijske družbe vemo dobro, kako stvari stoje, zato bi imeli nasvet Kmetijski družbi oziroma njenemu predsedniku. Ker ima SDS posebne svrhe strokovnjake okrog svoje mrtvaške postelje, bi mogoče predsedstvo Kmetijske družbe bolj prav naredilo, če bi mesto kmetijskih potrebščin imelo v zalogi limone s črni mi peškami! Mogoče bi tako zdravilo bolniku še nekaj pomagalo!

Žerjav in Kmetijska družba. Tov. urednik! Dobro je »Kmetijski list« obdelal Žerjavu radi njegovega neosnovanega napada na Kmetijsko družbo. Eno pa so vsi dopisi pozabili. Žerjavu namreč ni prav, da smo imeli za kmetijski praznik na Bledu in v Krškem polovično vožnjo. Ta je res lepa! Sokoli, orli, orjunci, razni izletniki itd. dobe za svoje prireditve polovično vožnjo, samo mi kmetje bi ne smeli tega imeti. Tu se je Žerjav pokazal v svoji pravi luči! Hvala mu lepa, ker je dal priliko, da ga tudi od te strani spoznamo! On se celo na sprehod vozi zastoj, brezplačno na naše stroške, a mi bi se na svoje stanovske koristne prireditve ne smeli peljati za polovično ceno! Le pridite spet po naše glasove, boste videli, kako se boste

obrisali. Mi bomo poskrbeli, da se ne boste več vozili na naše stroške brezplačno po železnici. — Gorenjski kmet.

Demokratska lažnjivost. Hrv. slav. gospodarsko društvo v Zagrebu je napravilo izgube mnogo milijonov dinarjev. HSS se trudi, da podjetje reši, ker je prizadetih mnogo tisoč kmetov. Demokratska v svojih listih poroča, kakor da so radičevci povzročili izgubo. Pribijemo, da je bil Hrv. slav. gospodarsko društvo popolnoma v rokah samostojnih demokratov, kakor svoj čas Agromerur. Direktor društva je bil bivši demokratski minister dr. Poljak, ki je posebno pazil na to, da v odbor ni prišel nobeden pristaš od Radičeve stranke. Kmetje po Hrvatskem preklinjajo demokratije, kakor še nikdar, ker bo izgube okoli 30 milijonov dinarjev. Ne verujte torej »Jutru«!

Predznost in nadutost. V zadnji številki smo zapisali stavek, da mi lahko rečemo, da SLS ne bo prišla do vlade. Ta »mi« ni vseh »Jutra« in zato se je poskušalo ponorčevati iz našega »mi«. Bodi »Jutru« povedano, da mi smo res mi, ker smo nekaj in za nami stoji toliko tisoč volilcev, kakor za »Jutrom« posameznih pristašev. »Jutru« naj se nikar ne dela, kakor da bi le njegovi pristaši bili kakšen »mi«, ker so že od takrat naprej velike ničle, odkar so sfrčali od vlade. Kdo se pa še briga danes n. pr. za dr. Žerjava? Kaj je danes dr. Žerjav? Poslanec je in advokat. Takih ljudi je na svetu na cente, pa se nihče zanje ne zmeni. Ampak mi pa smo mi!

Žerjavovo ponujanje radikalom izbuja povsod splošno veselost, tudi izven Slovenije, kar dokazuje pisanje zagrebških in beograjskih listov. Sedaj zapuša celo Pribičevića, samo da bi sebe zopet spravil v ospredje. Načelna politika »idealnih« mož pa taka!

Politični utopijenci. V svojem glasilu »Taboru« je napisal dr. Pivko članek, v katerem na vso moč poveljuje in hvali politiko sporazuma, poveljuje radičevce, hvali njihovo politiko in izraža upanje, da bo kmalu mogoče naprednim Slovincem sodelovati z naprednimi Hrvati. Neverjetno, a resnično: tak članek je napisal poslanec dr. Pivko. — Ko se je pa peljal pretekli teden Pašič skozi Ljubljano, je dr. Žerjav obletal vse urade v Ljubljani, kjerkoli sede njegovi soimisljeniki na vodilnih mestih, da bi zvedel, ob kateri uri se bo pripeljal Pivko v Ljubljano. Ko se mu je to posrečilo zvedeti, je z utripajočim srcem čakal na ljubljanskem kolodvoru, da bi se prerinil do Pašiča in če mogoče s Pašičevo pomočjo do vlade. Do Pašiča je kot bivši minister in poslanec res prišel, opravil je pa prav slabo. Da bi Žerjavovo akcijo za zbližanje z radikali podkrepil, je priobčil opozicijski »Slov. Narod« silen slavo-

spev na Pašica, predsednika one vlade, ki je samostojne demokrate z dr. Žerjavom vred brenila na cesto! Ako smo doživeli pretekli teden krasno storijo, da se mariborski samostojni demokrat dr. Pivko ponuja z dušo in telesom radičevcem, ljubljanski samostojni demokrat dr. Žerjav pa radikalom! Vsa ta godla se pa imenuje samostojna demokratska! Kot beli dan jasno je, da se bodo radičevci prav lepo zahvalili za dr. Pivka, radikali pa za dr. Žerjava! Sto propalo, to propalo!

Jako umesten opomin na slovensko uradništvo, kolikor ga pripada samostojnim demokratom, je priobčil »Jutarnji list«, ki piše, da to ne bo šlo dolgo, da bi državni uradniki podpirali stranko, ki vsako vladno delovanje ovira in preprečuje. »Jutarnji list« tega opomina gotovo ni napisal brez vzroka, ampak je že moral vedeti, da je tak opomin potreben. Če se res kakšnega slovenskega uradnika tiče, naj ta opomin uvaža.

Prokleti Pucelj! V zadnji številki našega lista smo pošteno ožigosali nesramno demagogijo samostojnih demokratov in eseslarjev, ki jo uganjajo s tem, da na dolgo in široko razkladajo ljudem, kaj so vse v Beogradu »zahtevali«. Mi smo povedali, da je v Beogradu tako, da se za vse še tako lepe zahteve opozicijskih poslancev, ki nimajo nobenega stika z vlado, vlada toliko zmeni, kakor za predlanski sneg. Naša poštena in odkritosrčna ugotovitev je zlasti žerjavove silno spekla. Mi nismo vedeli prav, zakaj. Razumeli pa smo demokratsko jezo takoj, ko smo pogledali zadnjo številko Žerjav — Ribnikarjeve »Domovine«, kjer dr. Žerjav na dolgo in široko pripoveduje, kakšne koše kmečkih težav sta prinesla on in dr. Pivko v Beograd z željo, da bosta »zahtevala« od vlade, da mnogoštevilnim željam slovenskih kmetov ugoditi. S svojo pisarijo v »Domovini« je hotel dr. Žerjav na kmete napraviti vtis, kakor da bi on v Beogradu še bogve kaj pomenil. Resnica je pa taka, kakor smo jo povedali mi, da je dr. Žerjav danes izven vlade v opoziciji in da vse njegove pritožbe nikomur nič ne pomagajo, ker se vlada vsega sveta na »zahteve« opozicijskih poslancev navadno ne ozira, ampak upošteva v prvi vrsti le želje in zahteve poslancev onih strank, ki so ali v vladi ali pa vlado podpirajo. Ker smo mi vse to lepo po pravici povedali, se je dr. Žerjav na nas silno razkačil, ker smo mu njegovo demagogijo temeljito pokvarili. Kljub njegovi jezi upamo, da bomo dr. Žerjavu še večkrat zmešali njegove račune z demagogijo na račun manj poučenega ljudstva in povemo še enkrat, da dr. Žerjav pomeni danes v Beogradu politično toliko, kakor predlanski sneg na Grintovcu, za debelost prasev v Banatu.

Umazana politika. Slov. samostojni demokrati imajo o političnem poštenju jako čudne nazore. Odkar so jih

oskrbuje spretno tov. S., je naravnost idilično lepa. Veleposestvo ima krasen vinograd, eden izmed najlepših, kar sem jih videl na svojem potovanju. Čast tovarišu S.; vidi se, da ni bil zaman studiosus oenologiae odličnjak!

Zvečer istega dne sem bil na Šestih. Poklonil sem se manom hrvaškega velikana dr. Ante Starčevića. Potem sem prebil nekaj prav prijetnih uric v družbi prijatelja S. s soprogo in njeno sestro. Kapljica iz bogate grajščinske kleti je prijala takrat kot že dolgo ne.

14. septembra sva si ogledala s tov. S. »Zagrebački zbor«. Lovska razstava je bila tu res prvovrstna atrakcija; sicer je zbor nudil običajno sliko; obisk srednji.

15. septembra zjutraj sem se poslovil od prijaznih gostiteljev gospe in gospoda S. Francel S. je še vedno oni stari kot pred 16 leti; veselila sva se oba, ko sva se pozdravila in objela po dolgem času. In ob slovesu sva se popraševala: Kdaj se vidiva spet? Kdo more to vedeti? Odgovor leži zastrt v bodočnosti...

Opoldne, 15. septembra, sem dospel pod domači krov v kraju visoko pod Orlico; tu preživljam sedaj svoj letni dopust v krogu najdražjih: svojih staršev, sester in brata. »Povsod je dobro, a doma najbolje«, to bi se osmelil trditi koncem konca pa vendar vseeno tudi jaz. Naj mi velečenjeni gostitelji te trditve ne zamerijo!

H koncu se zahvaljujem vsem velenjenim znancem, prijateljem in tovarišem za izkazano gostoljubje in druge, kakršnekolikoli usluge v cilju mojega prijetnega in hkrati koristnega potovanja z iskrenim: Bog plati!

V Gornji Pohanci (Šrmlje),

20. septembra 1925.

radikalni brenili na zahtevo naših hrvaških prijateljev in zaveznikov iz vlade, poskušajo tudi z najbolj umazanimi sredstvi rešiti vsaj doma v Sloveniji svoje ogrožene postojanke in obdržati na njihovih mestih vse ljudi, ki jih je tja postavil dr. Žerjav. To njihovo prizadevanje bi človek še razumel, če bi se demokratična gospodarska branila s poštenimi sredstvi. Kakor pa smo že rekli, naši demokratiški gospodi tudi najbolj umazano sredstvo prav pride, samo če mislijo, da bo pomagalo. Med taka umazana sredstva spada brez dvoma denuncijantstvo ali ovađstvo. O demokratiških denuncijacijah zlasti naših pristašev smo zvedeli iz Beograda naravnost neverjetne stvari. Najrajše obrekujejo naše pristaše pri radikalih, češ, da so to sami komunisti! V svoji nesramnosti so šli celo tako daleč, da so se spravili nad enega naših najbolj zaslužnih javnih delavcev, ki uživa kot izvrsten zgodovinar povsod v Sloveniji jako visoko spoštovanje, in so ga napravili — čužite in strmite! — za nevarnega komunističnega prekuha, samo da bi ga pri vladnih krogih oblatili in očrnili in mu škodovali! Da je to. Prepeluh po pripovedovanju teh ljudi v Beogradu najhujši trinov v Sloveniji, ki ki bi najraje vse ljudi poklal in pobesil, je samoposebi umevno! Takih sredstev se poslužujejo v svojem obupu ljudje, ki hočejo pri nas v javnem življenju še nekaj veljati. Demokratiška gospodarska bo poskušala seveda po svoji stari navadi vse to utajiti, pa to bo šlo bolj težko, ker govore o njihovi nezasišani umazanosti akti in verodostojne priče. In taki ljudje hočejo »reševati« slovenske kmete! Se sebe ne morejo rešiti na pošten način, kako se le druge! Zato pravimo, da je že skrajni čas, da te vrste politično lopovstvo in denuncijantstvo iz Slovenije izgine in se nikdar več ne povrne. Svinjarij ima Slovenija že do vrha dovolj.

Žerjav in Pucelj. V parlamentu sreča dr. Žerjav posl. Pucelja na hodniku: »Veš kaj, dragi tovariš, to pa ni lepo od tebe, da si ponaredil podpis svojega tovariša Kelemine.« Pucelj

pa se zasmije: »Ja nu, kaj ga nisem dobro ponaredil?« Nakar je dr. Žerjav zamrmral »sorta ribniška« in odšel.

Izjava. »Jutro« je priobčilo z velikimi reklamnimi črkami članico, v katerem trdi, da je uredništvo »Kmetškega lista« moj podpis enostavno falsificiralo. Gosp. dr. Žerjav je bil toliko prijazen, da me je na potu ogovoril ter vprašal o stvarih, ki mi niso bile jasne, dokler nisem prejel predzadnje številke »Kmetškega lista«. Šele po prečitavanju sem spoznal, kam so merile njegove besede. Bolje bi bilo za »Jutro«, da iz malega nesporazuma v razgovoru z g. dr. Žerjavom ne bi bilo poskušalo kovati tako neplodnega političnega kapitala. Beograd, 20. oktobra 1925. Kelemine.

»Pašić počasi misli« trdi »Slovenec«. Se vidi, da so esesarski nestrpni! Vkljub vsej njihovi nestrpnosti je g. Pašić že uvidel, da niso godni — za v vlado. Odtod jeza in poskus tolažiti se s trditvijo, da »Pašić počasi misli«. Nič ne pomaga! Stvar izgleda tako, da g. Pašić ne bo pokrival stomilijonskih izgub pri zafuranih esesarskih podjetjih!

O velikanskih izgubah v nekih esesarskih gospodarskih podjetjih se govori po celi Sloveniji in pišejo o tem tudi razni časopisi, samo sicer gostobesedni esesarski listi še niso ziniti o tem niti besedice. Kaj ko bi spregovoril enkrat o tem »Domoljub«, mesto da napada poštene ljudi?

Ljubljana Pri „Češniku“ Lingarjeva ul.
velika izbira sukna, velurja, pliša, astrahana, žameta za manteljne.

Priporočamo Kolinsko Kcikorijo

Shodi in razne prireditve.

Veliko ZBOROVANJE KMET-SKEGA LJUDSTVA

bo v nedeljo, 25. oktobra t. l., ob 2. uri popoldne

na Drenovem griču.

Na zborovanju bodo govorili posl. Pucelj, Prepeluh in Tisaj, poslanec Hrvatske Seljačke Stranke.

Seja predsedstva »Zveze slovenskega kmetškega ljudstva« bo v ponedeljek dne 26. oktobra 1925. Člani predsedstva naj se radi važnosti dnevnega reda gotovo udeležijo.

Iz Zabnice. V nedeljo, dne 25. oktobra se odkrije spominska plošča v spomin padlim vojakom v svetovni vojni, iz tukajšnje župnije, 13 po številu. Odkritje se vrši na pokopališču, kjer je plošča vzdana, po popoldanski službi božji. Pri žalnem sprevodu in pri slovesnosti sodeluje poleg moškega pevskega zbora tudi gasilno društvo in godba gasilnega društva. Udeležite se te žalne slovesnosti zlasti svoji padlim vojakom ter vsi domačini in okoličani v obilnem številu. — Društvo kmetičkih fantov in deklet v Zabnici pri Škofiji Loki.

Krajevna organizacija Ljubljana ZSKS je imela v sredo 14. t. m. v dvorani pri »Levu« pod predsedstvom tov. drja. Marušiča svoj letni občni zbor ob lepi udeležbi. Poročali so tov. Marušič, Pucelj in Prepeluh. Pri debati in slučajnostih so govorili Uran, Škrbec, Sancin, Kramer in drugi. Novi odbor je sestavljen sledeče: Dr.

Marušič, predsednik; Prepeluh in inž. Zupančič, podpredsednika; odborniki: geom. Mravlje, dr. Lončar, Uran, Dovjak, inž. Debelak, Finžgar, Sever, Marinko.

Naši shodi zadnje nedelje so se izvršno obnesli. Povsod se opaža silno ogorčenje proti samostojnim demokratizacijam.

Zbor gospodarskih korporacij in organizacij v Sloveniji zaradi prevelikih davčnih bremen. Združene gospodarske korporacije in organizacije priredijo v petek 23. oktobra t. l. ob 10. uri popoldne v dvorani »Kino Matica« v Ljubljani veliko zborovanje, na katerem se bode razpravljalo davčno vprašanje, ki postaja vsled trajne gospodarske krize v Sloveniji vedno bolj pereče. Na zborovanju se bodo v obliki resolucije stavile zahteve za izpremembo sedanjih davčnih zakonov in za omilitve davčne prakse. Na zborovanje so povabljeni zastopniki vlade, vseh gospodarskih korporacij in organizacij, predstavniki političnih strank, zastopniki oblastev in uradov. Zbor je javen.

Zrebanje elektrone loterije Narodno kulturnega društva Mala Nedelja se vrši neprekidno 15. novembra. 300 dobitkov v vrednosti 15.550 Din. Zato ne odlašajte in si preskrbite srečke po 5 Din. Srečke lahko naročite pisмено — tudi za znanje — pri Narodno kulturnem društvu Mala Nedelja. Razprodajalci srečk dobijo lep popust.

»Sokol« v Velikih Laščah priredi v nedeljo 25. t. m. popoldne ob pol 3. uri v sokolski dvorani proslavo tisočletnice hrvatskega kraljestva. Sodelujejo poseben kvartet iz Ljubljane. Razun tega je na dnevnem redu nagovor in enodejanka.

Dopisi.

STAJERSKO.

Ormož. Dopisnik Sl. Gosp. dobi za svoje zverženo poročilo nezadostno. Se vmešava v politiko, pa še niti ne vé, da Zveza slov. kmetičkega ljudstva nima s stranicco Zagorskega ljudstva zveze. Zagorski je res imel po mestu nalepljene plakate in javen shod pri Skorčiču, toda poslušalec ni bilo, ostal je sam. Od Bendeta sklican ustanovni občni zbor Kmečke hranilnice in posojilnice pa je bil sklepčen, ker se ga je od 70 pristopivših članov udeležilo 24 brez Bendeta in treh odposlancev SLS. Da je ustanovitev bila potrebna, je potrdil eden prvih stebrov SLS v svojem govoru in je značilno, da ga dopisnik ni slišal. Videl je samo dva kmeta, pa ne pove, če so bili ostali navzoči moške ali ne? Zastopani so bili vsi stanovi iz slojev kmečkega ljudstva in so ravno kmetje podpisali največ deležev. Skupna pristopnica z imeni združnikov je dopisniku z očali in njegovemu malemu svetovalcu za visoke plače in obresti na vpogled. Zadržanih učiteljev s poučno metodo: »Vlagatelju majhne obresti, dolžnik plačuj bančne, uprava in nje okolica vleči od dne do dne več za svoje neznačajno delo«, nas varuj bog!

Izjava. Zadnji »Sl. Gospodar« je prinesel iz Ormoža dopis, ki šteje 14 tiskanih vrst in je na njem nanizanih 6 nesramnih laži, ki imajo prozoren namen, begati javnost. Ker se imenuje moje ime, sem prisiljen podati stvarno izjavo, ki jo dopisnik »Slov. Gosp.« naj vzame na znanje in ako je pošten, tudi bralcem Gospodarja priobči. Naš zadnji »Kmetički list« je prinesel resnično odgovarjajoče poročilo. Dopisnik Gospodarja pa si zapiše za svoja kosmata ušesa sledeče: 1. Ni res, da sem sklical zaupni sestanek »Kmečke zveze«, ampak res je, da je tajništvo ZSKL v Mariboru poslalo članom prvega odbora Kmečke hranilnice in posojilnice v Ormožu pismena vabila. 2. Ni res, da smo sklicali sestanek, ampak ustanovni občni zbor omenjene zadruge, ki je dopisniku očitno trn v peti. 3. Ni res, da je bilo navzočih z menoj in tov. Rojcem celih 15 mož, med temi cela dva kmeta, res pa je, da je podpisalo pristopnice in deleže 70 (beri: sedemdeset) poštenih gospodarjev, ki so pristopili kot prvi člani v smislu združinskih pravil. Res je, da šteje prvi odbor 7 članov načelstva in 8 članov nadzorstva, torej skupaj 15 mož! 4. Ni res, da sta bila med zborovalci cela dva kmeta, res pa je, da sta oba SLS-prisluškovalca smatrala le sama sebe za kmeta. 5. Ni res, da smo napovedali javni shod »Slovenske gospodarske stranke« s plakati, res pa je, da je vitez Zagorski sklical k Skorčiču shod, ki se pa ni vršil, ker ni bilo poslušalcev. (Glej še t. 11) 6. Ni res, da se naša stranka imenuje enkrat »Radičeva« in če to ne vleče, »Kmečka zveza« in nazadnje »Slovenska gospodarska stranka«, res pa je, da se naša stranka vedno in povsod imenuje Zveza slovenskega kmetičkega ljudstva (ZSKL). Končno vprašamo častito vodstvo SLS in častitega g. urednika »Slov. Gospodarja«, v katerem skladu je tako neresnično poročanje z osmo božjo zapovedjo, ki pravi: Ne pričaj po krivem zoper svojega bližnjega! — Roman Bendé, član oblastnega tajništva ZSKL v Mariboru.

Ljubljana Pri „Češniku“ Lingarjeva ul.
najnovejša ogrinjalke, kočke, svilnate, volnene, žametaste, žanilaste rute in šerpe.

KRANJSKO.

Zg. Šiška. Spet imamo župana. Težje je prišlo do tega. Moralo se je preje razpustiti obč. odbor, med tem časom voziti zvonove, hoditi po hišah in pobirati podpore itd. Reklama je dobra, pa naj bo kakoršnakoli. Šola za celo občino se zida že več let, svet je kupljen, čeprav ne plačan. V teku najmanj 10 let bomo imeli novo šolsko poslopje. Torej vidite, kako silno napredovanje je tu. V Dravljah je bilo napravljeno pokopališče, ki je postalo že davno premajhno. Toda to nič ne de. In kdo je napravil razsvetljavo v Zg. Šiški? Pa kaj bi govorili, saj se bo kmalu videlo, kako se županilo bo.

Ig. G. Milavec seveda boljše pozna tiskovni zakon, kot žal, kmet. Prav je radi tega, da me poučuje. Če misli, da sem s svojimi dopisi njega žalil, pa moram reči, da se moti in izjavljam, da nisem imel namena žaliti njega ali kogarkoli. — I. Šenk.

Novice in razno.

Pozor reducirani invalidi! Ministrstvo za socialno politiko je pričelo izdajati vsem reduciranim invalidom in družinam padlih vojakov obvestila, zakaj jim je ustavljena pokojnina. Vsled tega je prenehal središnji odbor Udruženja vojnih invalidov obveščati prizadete o redukcijah, ker se bo odselej vršilo to uradnim putem. V obveštilih pa ministrstvo ne daje navodil, kako naj reduciranci obnove postopanje in kakšne dokumente naj predložijo v dokaz upravičenosti. Izvršilni odbor Udruženja vojnih invalidov v Ljubljani opozarja člane, članice in druge vojne žrtve, ki so predlagane za redukcijo, naj pripravijo dokumente. Vsak naj se obrne do najbližje podružnice udruženja, kjer dobi navodila za postopanje pri obnovi. Redukcije so izvršene vsled dveh vzrokov: Oni, katerim je specialna komisija pregledala hibe in jih vsled zboljšanja hib predlagala za redukcijo, morejo obnovljati postopanje le potem, če imajo uradnih zdravnikov in novih nadpregledov. Po večini pa temelje redukcije na pomanjkanju dokazov, da izvirajo hibe iz vojne službe; pri vojnih vdovah ali sirotah pa vsled sprememb družinskega stanja. Pri pomanjkanju dokazov je treba zbrati vse dokumente iz vojnih let (ne po vojnih dokumentov, izdanih že po prevratu). Ako teh ni, je treba dveh prič, ki lahko pod prisego potrdita, ali pa občinsko uverjenje, v najskrajnejšem slučaju tudi izjavo dveh oseb, sorojakov, ki lahko izjavijo ali potrdijo resničnost v sledečih slučajih: kje, kdaj in kako je zadobil reduciranec poškodbo ali bolezen v vojski ali sploh pri vojaki, kje se je zdravil, da je šel zdrav v vojsko in se vrnil bolan ali poškodovan ali pa da se sploh še ni vrnil. Prošnjo z novimi dokazi je treba vložiti na deželno ali pristojno okrožno sodišče. Sodišča bodo v kratkem dobila vse akte o reducirancih od ministrstva za socialno politiko.

»Slovenec« namigava, da nekateri demokratiški uradniki izdajajo demokratizacijo uradne tajnosti. Niti najmanj se ne bomo čudili, če bi se tudi kaj takega dokazalo!

Ljubljana Pri „Češniku“ Lingarjeva ul.
posteljne garniture, odeje lastnega izdelka, konjske kočice, plahte, porhatate rjuhe.

Požar je nastal v Višnji gori v noči na zadnji ponedeljek v hiši g. I. Nadraha. Lastnik je prišel ponoči z vlakom iz Ljubljane, kjer je v poštni službi. Ko stopi v hišo, zapazi ogenj. Nevarnost za celo Višnjo goro je bila velika, hvala požrtvovalnemu nastopu požarne brambe in drugih soobčanov, da se ogenj ni razširil tudi na druge hiše.

Strelna je vdarila v sredo 14. t. m. v Krkovem, občina Lužarje pri Vel. Laščah, v gospodarsko poslopje vdove Ane Škulj. Celotno poslopje je zgorelo z vsemi pridelki, ki so bili tam spravljani in z orodjem vred. Tudi kravo je strelna ubila. Vse je bilo zavarovano za 400 kron, med tem ko škoda znaša več ko 100 tisoč kron. Ljudje božji, dajte vendar svoja poslopja primerne visokosti zavarovati, ker se nikdar ne ve, kdaj nas doleti nesreča.

Ljubljana Pri „Češniku“ Lingarjeva ul.
velika zaloga sukna, šofa, kamgarna, dvojne sukna za suknjiče.

Gospodarstvo.

Izvoz vina v Avstrijo.

Prijaznosti g. Ivana Mohoriča, tajnika trg. in obrt. zbornice v Ljubljani, se imam zahvaliti, da sem dobil vpogled v trgovinski pogodbo, ki je bila sklenjena med kraljevino SHS in republiko Avstrijo. Zanimale so me v prvi vrsti določbe, nanašajoče se na proizvode našega vinarstva in sadjarstva, katere lahko izvažamo. Imenovani gospod mi je delo zelo olajšal s tem, da mi je tvarino, ki me je zanimala, v precej debeli knjigi, vsebujoči tudi razne zapisnike, z veliko naglostjo vnaprej primerno označil. Besedilo pogodbe, nanašajoče se na izvoz proizvodov vinarstva in sadjarstva, je sledeče:

Ne kupujte

preden si ne ogledate velike izbire zimskih oblek in ulstrov pri

JOS. ROJINA - LJUBLJANA

Interesente vabimo na ogled!

Roparski umor se je izvršil v Javorniku, občina Črna, na pastirici Elizabeti Molar. Umorjena je bila po noči v sobi, kjer je spala.

Roparski napad v Trbovljah. F. Križnik je šel iz Zagorja v Trbovlje. Nad Hrastelom ga napade neki mož. Križnik je moral roke držati kvišku, a ropar mu preiskuje žepa. Ko je otipal denarnico, ga Križnik naglo sune v prsa, da je lopov padel v precej globok jarek. Križnik se je skril in je slišal, kako je ropar sklical svojega tovariša, kar kaže, da je imel pomočnika.

Prijeti žeparji. Nek delavec Hrvat je prinesel iz Amerike 2100 dolarjev. Odšel je v Zagreb in dobil za nje 113.000 Din. Denar je spravil pod telovnikom. Ko pride na kolodvor, od utrujenosti in čakalnici zaspi. To priliko so porabili žeparji, odvzeli denar in izginili. Policia je dognala, da dva znana žeparja zelo razpisno živita. Detektiv je dognal, da je eden teh žeparjev dal shraniti nekemu gostilničarju 20.000 Din. Denar je policija takoj zaplenila. Na to je detektiv dognal, da sta žeparja naročila pri nepremičljariju 5 parov čevljev. Detektiv je tako dolgo čakal, da sta prišla po čevlje in je oba tičila tu lepo ujel. Preiskava je dognala, da sta žeparja za ukradeni denar nakupila mnogo blaga, ki ga je policija zaplenila, a ostanek sta lopova zapravila. Okradeni Amerikanci dobi nazaj komaj eno tretjino.

Ljubljana Pri „Češniku“ Lingarjeva ul.
oprema (bališe) za neveste in ženine, perje in puh (samo češki izdelek).

Divje svinje delajo mnogo škode v okolici Jurkloštra na Štajerskem. Koruza, krompir in drugi pridelki so ponekod zelo trpeli. Lov nanje je bil doslej baje brezuspešen.

Sneg je zapadel prejšnji teden skoraj po vseh malo višjih legah Slovenije.

»Pomen čilskega solitra za vrtnarstvo«. To slovensko knjižico je ravnokar izdala Delegacija čilskega solitra v Beogradu. Spis bo prav prišel vsem kmetovalcem, vrtnarjem in onim, ki se količkaj pečajo za vrtnarstvom in cvetlicami. V njej so kratka navodila za gnojenje posameznih rastlin s čilskim solitrom in drugimi gnojili. Tako se lahko vsak natančno pouči, kako in kdaj mora gnojiti k sadnemu drevju, raznemu grmičevju, vrtnicam, vinski trti, korenju, repi, pesi, zelju, krompirju, kumaram, solati in drugi zelenjavi, vrtnim cvetlicam, cvetlicam lončnicam itd. Priporočljivo je, da jo prečita vsak kmetovalec ter vsak ljubitelj rastlin, in to tem bolj, ker jo na željo dobi brezplačno. Oglasiti se mu je samo pismono na naslov: Poddelegacija proizvajalcev čilskega solitra v Ljubljani, Grubarjevo nabrežje 16, ki mu na željo brezplačno dopošlje tudi še druge kmetijske knjižice, bodisi v slovenskem ali srbohrvatskem narečju, ki jih je izdala Delegacija.

HIŠA MORA IMETI ŠTIRI VOGALE:

tri podpira taka žena, ki je varna gospodinja, četrti je pa milo »GAZELA«, ker si brez tega ni mogoče misliti blagostanja v družini.

Carina v zlatih kronah od 100 kg. St. avstr. car. tarife: iz 86. Močne alkoholne pijače: a) Maraskin 200.—; b) Slivovica 150.—.

St. avstr. car. tarife: iz 87. Vino in vinski mošt: a) v sodih: vina, ki vsebujejo nad 13 prostornih odstotkov alkohola (izvzemši koncentrirana vina) 30.—; vina brez ozira na vsebino alkohola (torej pod 13%) iz mariborske in ljubljanske oblasti letno največ 40.000 hl črne (rdečega) vina in 40.000 hl bele vina 30.—; b) v steklenicah: vina, ki vsebujejo nad 13 prostornih odstotkov alkohola (izvzemši koncentrirana vina) 80.—.

St. avstr. car. tarife: iz 33. Grozdje sveže v košaricah in zabojih v težini nad 5—15 kg 15.—.

St. avstr. car. tarife: iz 35. Sadje ne posebej označeno, sveže: a) fino namizno sadje: jabolka, hruške, kutine, marelice 5.—, češnje 5.—, višnje 5.—, breskve 8.—; b) ostalo: jabolka in hruške alla rinfusa 2.—, slive 1.—.

St. avstr. car. tarife: iz 36. Sadje pripravljeno: a) slive, sušene na katerikoli način: 1. nezavite ali v zavitkih od 35 kg in več skupne teže 6.—, 2. v

drugih zavrtkih 8.—; b) ostalo sadje, sušeno na katerikoli način: 2. jabolka, hruške, sušene, nebeljene 6.—.

V končnem zapisniku o parafiranju trgovinske pogodbe je dodatek, ki določa, da se sme v slučaju, da kontingent črnega vina ni izčrpan, 50% neizčrpanega ostanka izvoziti belo vino.

Zanimiv in velike gospodarske važnosti za obmejno kmečko prebivalstvo je sporazum, s katerim se urejuje obmejni promet. Navesti hočem tu v izveščju določbe sporazuma, nanašajoče se na naše vinarstvo in sadjarstvo.

Clen 1. sporazuma govori o obojestranski 10 km coni.

Clen 2. sporazuma se glasi:

V medsebojnem obmejnem prometu so prosili od vseh uvoznih in izvoznih carin, dajatev in vseh taks spodaj navedeni v obmejni coni pridelani predmeti in kmetijski proizvodi.

2. Sveže sadje, obsegajoče tudi grozdje, sušeno sadje, sveža zelenjava, sveže mleko itd. (vino ne).

Obmejna cona na strani SHS obsega občine:

Madjaševci, Martinje, Boreča, Sulinci, Petrovci, Stanjeveci, Kovačevci, Poznanovci, Bodonci, Salamenci, Pucinci, Murska Sobota, Krog, Veliki Bakovci, Vučjaves, Bučevci, Okoslavci, Sv. Jurij na Šč., Grabanovi, Ivanjci, Sv. Benedikt, Ročica, Kremberg, Ledinek, Gašteraj, Malna, Partinje, Sentjakob-

ski dol, Vukovski dol, Jarenina, od občine Pesniški dvor kat. občine Gačnik in Jelence, od občine Leitersberg kat. občine Leitersberg in Počehova, Krčevina, Kamnica, Stubovci? (menda Studenci), Pekre, Limbuš, Bistrica pri Rušah, Ruše, Selnica na Dravi, Činžat, Rudeči breg, Janžev vrh, Sv. Anton na Pohorju, Sv. Primož na Pohorju, Vuzenica, Trbonje, Otiški vrh, Št. Janž nad Dravogradom, polit. srez Prevalje izvzemši kat. obč. Podgora, Solčava, Jezersko, Kokra, Sv. Katarina, Sv. Ana, Leše izvzemši kat. obč. Pirešči-ca, Begunje, Lesce, Breznica, Zgornje Gorje, Dovje, Kranjska gora, Rateče.

Občine, ki leže med prej navedenimi občinami in državno mejo, spadajo istotako v obmejno cono.

Zeleti je, da bi obmejno prebivalstvo že letos izdatno izkoristilo ugodnosti, ki mu jih nudi trgovinska pogodba, osobito kar se tiče grozdja in sadja.

Poleg določb trgovinske pogodbe zanimajo naše vinske izvoznice gotovo tudi znižani izvozni železniški tarifi, ki veljajo od vseh postaj v državi do obmejnih postaj, kakor tudi do morskih in rečnih pristanišč. Znižana izvozna tarifa se sme uporabiti za 10-tonske in večje vagone, velja pa za grozdno in sadno vino, vinski mošt in brozgo. Za dezertna vina ta tarifa ne velja. Znaša pa par za 100 kg:

km	Tar. za noir. pr.	Izvozna tar.
1—10	285	260
11—15	330	270
16—20	370	295
21—25	410	320
26—30	455	340
31—35	495	365
36—40	540	390
41—45	580	410
46—50	620	435
51—55	660	460
56—60	700	485

Na lokalnih železnicah Ljutomer—Radgona, Slovenska Bistrica—Sl. B. mesto, Velenje—Dravograd, Grobelno—Rogatec, Čakovec—Dolnja Lendava in Konjice—Zreče pa se pride zraven pribitek k prej omenjeni tarifi, ki znaša par za 100 kg:

km	Notr. promet:	Izvojni promet:
1—10	10	10
11—15	15	10
16—20	20	15
21—30	25	15
31—35	30	20
36—40	35	20

Pri izvozu vina se pri nas ne plača nobena carina. Naše carinarnice zaračunajo samo:

1. Zigovino od soda 10 par v zlatu, to je 1.10 Din v srebru (papirju).

2. Poslovno dažnijo 22 par v srebru (papirju) od 100 kg brutto.

Za vrnjeno prazno vinsko posodo se ne plača nič, toda navesti se mora v deklaraciji pri izvozu, da se posoda vrne.

Iz vseh teh in že objavljenih po-

datkov si lahko vsak zanimanec sam izračuna stroške, ki so v zvezi z izvozom vina.

Maribor, dne 12. oktobra 1925.

Za vin. in sadjarski odsek, Maribor: J. Zabavnik.

Mariborsko sejmsko poročilo. Na živalski sejem dne 13. oktobra se je prignalo 12 konjev, 20 bikov, 143 volov, 456 krav in 7 telet; skupaj 638 glav. Cene različne živalske vrste so bile sledeče: debeli voli 9—10.50, poldebili voli 8—8.50, plemenski voli 5.75—7.50, biki za klanje 6.25—6.75, klavne krave debele 7.75—8.50, plemenske krave 5.25—6.75, krave za klobasarije 4—5, molzne in breje krave 6—7.75, mlada živina 7.50—8.50, tele 11.25—13.75. Prodanih je bilo 385 glav, od teh za izvoz v Avstrijo 50 in za Italijo 15. Mesne cene: govedina 10 do 19, teletina 12.50—20 in sveža svinjina 12.50—27.50 Din. — Na svinjski sejem dne 16. oktobra se je pripeljalo 360 svinj in 3 koze. Cene so bile sledeče: prašički stari 5—6 tednov 100 do 150, 7—9 tednov 175—225, 3—4 mesece 250—300, 5—7 mesecev 320 do 400, 8—10 mesecev 425—725, 1 leto 900—1250, koza 70—150. Za kg žive teže 12—14, kg mrtve teže 15—18 Din. — Prodanih je bilo 232 svinj in 1 koza.

HAVRE-NEWYORK, samo 6 dni čez morje.

FRANCOSKA LINIJA (FRENCH LINE.)

Cie. Cie. Transatlantique in družba Chargeurs Reunis za pomorske vožnje

v sever. in južno Ameriko, Avstralijo in Kanado

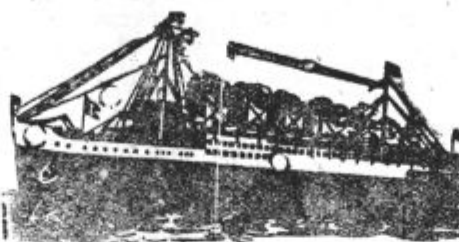
EXPRES-PARISI: Paris, France, de Grasse.

Dobra hrana in pijača BREZPLAČNO.

Vozne listke in tozadavna pojasnila daje

IVAN KRAKER, zastopnik v Ljubljani

Kolodvorska ulica 41.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA

Delniška glavica:
Din 50.000.000.—
Rezervni zakladi ca.
Din 10.000.000.—

Centrala: LJUBLJANA, Dunajska cesta

POBUDNICE:

Brezice
Celje
Črnomelj

Gorica
Kranj
Maribor

Metković
Novi Sad
Ptuj

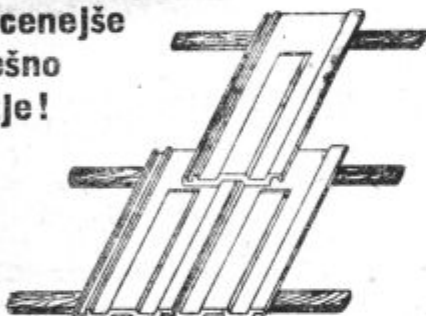
Sarajevo
Spil
Trst

AGENCIJA:
Logatec

Brzjavni naslov:
BANKA LJUBLJANA
Telefon št. 251, 413,
302, 503 in 504

SE PRIPOROČA ZA VSE V BANČNO STROKO SPADAJOČE POSLE

Najcenejše
strešno
kritje!

ZDRUŽENE OPEKARNE D. D.

Ljubljana, Miklošičeva cesta št. 13

preje

VIDIC - KNEZ

TOVARNE NA VIČU IN BRDU

audijo v poljubni množini — takoj dobavno — najboljšje preizkušene modele strešnikov z eno ali dvema zarezama kakor tudi bobrovec (biber) in rzdno opeko. — Na željo so pošlje takoj popis in ponudba!

STEKLENI STREŠNIK VEDNO V ZALOGI.

Edino najboljši

Telefon 913

Šivalni stroji in kolesa so le
Josip Petelinc-a

Ljubljana

(blizu Prešernovega spomenika ob vodi)

znamke Gritzner, Phönix in Adler

za rodbinsko, obrtno in industrijsko rabo.

Pouk v vezenju in krpanju brezplačen.

Večletna garancija. Delavnica na razpolago.

Jugoslovanski kreditni zavod v Ljubljani

Marjtin trg št. 8

sprejema hranilne vloge in vloge na tekoči račun ter jih

obrestuje najugodnejše. Vezane vloge obrestuje po

dogovoru. — Podeljuje proti dobremu poročilu osebnih,

trgovskih in obrtnih, posebnih krafkoročnih kreditov.

Najboljše in zato naj-
cenejše kupite edino le
pri

Josip Petelinc

pletanine, majce, volno, žepne robce, kravate, palice, nahrbtnike, spodnje hlače, otroško trikot perilo, kompletne potrebščine za čevljarje, krojače, sedlarje, šivilje

v Ljubljani

ob vodi, blizu Prešernovega spomenika.

Na veliko in malo!

„Panonija“

osrednja gospodarska zadruga
Maribor

Izvoz sadja, krompirja in drugih kmet-
skih pridelkov preskrba kmetijskih in
gospodarskih potrebščin.

Prostori v Meljski ulici 12 na dvorišču
(prej „Orient“).

KRČNE ŽILE

si zavaruje s pat. ANTIVARIX obvezo.

CENA DIN 150.—.

Naročila:

M. BARTL, Ljubljana
Stritarjeva ulica št. 2.

Največje vrtnarsko podjetje v Jugoslaviji
VRT Džamonja in drugovi,
dr. z o. zav., Maribor.

Največji izbor raznovrstnih plemenitih sadnih dreves
(cepov) v najplemenitejših vrstah in v vseh oblikah.
Plemenite vinske trte na ameriških podlogah, kakor
nudi cepe in podloge istih. Same zelenjave, cvetja in
gospodarskih rastlin. Cvetje v loncih in razno ukrasno
grmovje in drevje imamo celo leto. — Zahtevajte cenik!

== USNJE ==

Raznovrstno usnje in čevljarne potrebščine
najboljše kakovosti in po najnižjih dnevnih
cenah na malo in veliko nudi

Franc Erjavac

trgovina z usnjem v Novem mestu.

SPAGO

drevo in vse vrste vrta-

skih izdelkov ter v to

stroki spadajoče blago

dobite v skladišču

„KONOPIJATA“ v Ljubljani,

Gospodarska 2.

Krojači, šivilje in nešivilje!

S 1. novembrom pričetak

krojnih tečajev.

Razpošiljanje in izdelava-

nje krojev po merah.

Krojni pouk s pošto potom

učnih ribz.

Dipl. krojna šola, Zi-

dovska 5, Ljubljana.

KDOR KUPUJE BLAGO
za

moške in ženske obleke
najde dobro, trpežno in veliko
izbiro po najnižji ceni v čez
50 let obstoječi manufakturni
trgovini

R. MIKLAUC

„Pri Škofu“. — Ljubljana.

Izšla je

BLASNIKOVA

VELIKA PRATIKA

za navadno leto 1926,

ki ima 365 dni.

„VELIKA PRATIKA“
je najstarejši slovenski kmetijski ko-
ledar, koji je bil najbolj vpoštevian
že od naših pradedov.

Tudi letošnja obširna izdaja se odli-
kuje po bogati vsebini, zalo pride
prav vsaki slovenski rodbini.

Dobi se v vseh trgovinah po Slove-
niji in 5 Din. Kjer bi jo ne bilo
o dobili, naj se naroči po dopisnici pri

J. Blasnika naslednikih
tiskarna in litografski zavod
LJUBLJANA — BREG ŠTEV. 12.

ANTON LUŠIN

pooblaščen borzni senzal, se pri-
poroča za nakup in prodajo vsega

v lesno stroko

spadajočega blaga

LJUBLJANA

Poštni predal 85 Telefon št. 290

Pisarna: Gledališka ulica št. 8

Klobučarji

la usnje za vlogo v klobuke

(Hutieder)

Crkoslikarji

la bavarsko zlato in

bronzne

Podobarji

Kamnoseki

platno, usnje, papir vseh vrst,

Knjigovezi

lepenko sivo in rjavo itd.

Tapetniki

razno umetno usnje

Sedlarji

dobe najceneje iz zaloge pri družbi

„ŠAGRIN“, LJUBLJANA, KRALJA PETRA TRG 3